Lieta Nr.A420469311
Nr.A01605-12/10

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2012.gada 13.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Aija Pāvele,

piedaloties atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pilnvarotajai pārstāvei *A.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc akciju sabiedrības *„/Nosaukums/”* pieteikuma par Rīgas domes 2011.gada 18.februāra lēmuma Nr.1-43/RD-11-533-nd atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde 2010.gada 15.septembrī izdeva maksāšanas paziņojumu Nr.PIPN-10-290205-mp/10-3875-AL/05-07 (turpmāk – Paziņojums) par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanu akciju sabiedrībai *„/Nosaukums/”* (turpmāk – pieteicēja).

[1.1] Ar Paziņojumu pieteicējai par nedzīvojamām telpām */adrese/*, */adrese 2/*, */adrese 3/*,*/adrese 4/*, */adrese 5/*, */adrese 6/*, */adrese 7/*, */adrese 8/*, */adrese 9/*, */adrese 10/*, */adrese 11/*, */adrese 12/*, */adrese 13/*, */adrese 14/*, */adrese 15/*, */adrese 16/*, */adrese 17/*, */adrese 18/*, */adrese 19/*, */adrese 20/*, */adrese 21/*, */adrese 22/*, noteikts nekustamā īpašuma nodoklis par 2010.gadu, piemērojot nekustamā īpašuma nodokļa likmi 1,5 procenti.

[1.2] Ar Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2010.gada 11.novembra maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli 2010.gadam Nr.PIPN-10-308725-mp/10-38375-AL/05-07 veikts nodokļa pārrēķins par mājokli */adrese 23/*.

[1.3] 2010.gada 14.decembrī Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde pieņēma lēmumu Nr.PIP-10-5837-ls/05-07/10-38375-AL „Par nekustamā īpašuma nodokli" (turpmāk – Sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma:

1) Paziņojumā paziņotajam nekustamā īpašuma nodoklim Ls 19312,48 noteikt šādus samaksas termiņus: līdz 2010.gada 15.novembrim Ls 4829,25; līdz 2011.gada 31.martam Ls 4828,55; līdz 2011.gada 16.maijam Ls 4827,78; līdz 2011.gada 15.augustam Ls 4826,90.

2) Pārējā daļā Paziņojumu atstāt negrozītu.

[2] Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, ar Rīgas domes 2011.gada 18.februāra lēmumu Nr.1-43/RD-11-533-nd (turpmāk – Lēmums), Sākotnējais lēmums par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanu pieteicējai atstāts negrozīts.

Lēmumā norādīti šādi argumenti.

[2.1] Saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 8.panta 4.punktu aktuālo kadastra informāciju izmanto nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanai. Līdz ar to nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanas vajadzībām attiecībā uz nekustamā īpašuma nodokļu objektu, nodokļu administrācija vadās no Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētajiem datiem.

[2.2] Saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas datiem nedzīvojamās telpas */adrese 9/*, */adrese 10/*, */adrese 8/*, */adrese 7/*, */adrese 6/*, */adrese 5/*; */adrese 13/*, */adrese 14/*, */adrese 11/*, */adrese 12/*; */adrese 17/*, */adrese 18/*, */adrese 16/*, */adrese 15/*; */adrese 19/*, */adrese 20/*, */adrese 21/* reģistrētas ar lietošanas veidu „Cita, iepriekš neklasificēta telpu grupa" un nosaukumu „Saimniecības telpa" (turpmāk – Objekts 1);

- nedzīvojamās telpas */adrese 2/*, */adrese 3/*, */adrese/*; */adrese 22/*, reģistrētas ar lietošanas veidu „Garāžas telpu grupa" un nosaukums „Garāža" (turpmāk – Objekts 2);

- ēka */adrese 4/* reģistrēta ar lietošanas veidu „Garāžu ēkas" un nosaukumu „Daudzstāvu automašīnu stāvvieta" (turpmāk – Objekts 3).

[2.3] Lietā pastāv strīds par piemēroto nekustamā īpašuma nodokļa 1,5 % likmi no kadastrālās vērtības.

Nekustamā īpašuma */adrese 4/*, kadastra Nr*./kadastra numurs/*, sastāvā ietilpstošā daudzstāvu automašīnu stāvvieta ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums/* Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā ir reģistrēta kā „Garāžu ēkas", nevis kā „dzīvojamās ēkas palīgēka".

[2.4] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta otrajā daļā ir noteikti nekustamā īpašuma objekti, kas nav apliekami ar nekustamā īpašuma nodokli. Uz nekustamo īpašumu */adrese 4/*, kadastra Nr*./kadastra numurs/*, tajā skaitā arī uz minētā nekustamā īpašuma sastāvā ietilpstošo daudzstāvu automašīnu stāvvietu ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums/* nav attiecināms neviens no likuma 1.panta otrās daļas nosacījumiem.

[2.5] Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktu nekustamā īpašuma nodokļa likme ir 1,5 procenti no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības ēkām vai to daļām, izņemot šā panta pirmās daļas 2.punktā minētās ēkas un to daļas. Savukārt atbilstoši minētā likuma 3.panta pirmās daļas 2.punktam (redakcija, kas bija spēkā no 2010.gada 10.novembra līdz 2010.gada 31.decembrim) dzīvojamām mājām (to daļām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav sadalītas dzīvokļu īpašumos, nedzīvojamo ēku daļām, kur funkcionālā izmantošana ir dzīvošana, un citām telpu grupām, kuru funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu (garāžām, autostāvvietām, pagrabiem, noliktavām un saimniecības telpām), ja tās netiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai, nekustamā īpašuma nodokļa likme ir: 1) 0,1 % no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības, kas nepārsniedz Ls 40000; b) 0,2 % no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības daļas, kas pārsniedz Ls 40000, bet nepārsniedz Ls 75000; c) 0,3 % no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības daļas, kas pārsniedz Ls 75000.

[2.6] Pieteicējas īpašumā esošās nedzīvojamās telpas tiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai, un tām piemērojama nodokļu likme 1,5 % no kadastrālās vērtības.

[2.7] Tiesību normas, kas regulē nodokļu aprēķināšanas kārtību Latvijas Republikā, ir imperatīvas tiesību normas. Iestāde nevar ignorēt likumdevēja noteiktās imperatīvas tiesību normas, kas paredz konkrēta satura lēmuma pieņemšanu, ja ir iestājušies tiesību normās paredzētie priekšnosacījumi, un līdz ar to nodokļu administrācija nevar aprēķināt nekustamā īpašuma nodokli citādi, kā tikai saskaņā ar spēkā esošajām speciālajām tiesību normām.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteicēja lūdz atcelt Lēmumu, pamatojoties uz šādiem argumentiem.

[3.1] Pieteicēja norāda, ka nodokļa aprēķins daļā par nedzīvojamām telpām, kur tiek piemērota nodokļa likme 1,5 procenti, ir nepamatots.

Kā redzams no likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 2.punkta, dzīvojamām mājām, kā ar nodokli apliekamiem objektiem, likumdevējs nosaka pazemināto nodokļa likmi.

Turklāt nepastāv tāds atsevišķs ar nodokli apliekamais objekts kā dzīvokļa īpašums, un likuma kontekstā tās tiek izskatītas kā dzīvojamās mājas daļa.

Sakarā ar to, ka dzīvokļi, kas ietilpst dzīvojamās mājas sastāvā, attiecas pie izņēmumiem, bet ar nodokli apliekamais objekts ir dzīvojamā māja, pazemināto nodokļa likmi jāpiemēro visām dzīvojamās mājas daļām, tajā skaitā arī tām, kas apzīmētas kā nedzīvojamās telpas.

Vienam ar nodokli apliekamam objektam (šajā gadījumā dzīvojamai mājai) var piemērot tikai vienu nodokļa likmi, proti, pazemināto, kas ir noteikta dzīvokļa īpašumam.

[3.2] Saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas datiem Objekts 3, kā ar nodokli apliekamais objekts, ir attiecināms pie citas telpu grupas, kuru funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu (garāžas, autostāvvietas, pagrabi, noliktavas un saimnieciskās telpas), un tās netiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai, un tādēļ tas ir attiecināms pie augstāk minētiem izņēmumiem, kuriem nav jāpiemēro nodokļa likme 1,5% apmērā.

[3.3] Saimnieciskās darbības jēdziens, piemērojot nodokļa likumdošanu, ir noteikts likumā „Par nekustamā īpašuma nodokli". Tāpēc šajā gadījumā nav pamata piemērot jēdzienu „saimnieciskā darbība" komerclikuma izpratnē un vēl vairāk, tāpēc, ka likumā „Par nekustamā īpašuma nodokli" par to nav nekādas norādes vai atrunas.

Līdz ar to nav svarīgi vai nekustamā īpašuma nodokļa maksātājs ir komersants vai cita juridiskā persona vai viņam nav tāda statusa, un saistītie ar to iestādes argumenti nav pamatoti.

[3.4] Objekts 3 ir iekļauts dzīvojamā kvartāla sastāvā, atrodas uz viena zemes gabala ar daudzdzīvokļu dzīvojamām mājām un projektēts un uzbūvēts kā dzīvojamās apbūves obligāts nosacījums un neatņemama sastāvdaļa šajā teritorijā, kas sastāv no daudzdzīvokļu dzīvojamām mājām. Tādā veidā Objekts 3 ir funkcionāli piederīgs un ietilpst dzīvojamo māju kompleksa sastāvā un ir iekļauts visa objekta inventarizācijas kopplānā.

[4] Administratīvajā rajona tiesā saņemtajā rakstveida paskaidrojumā atbildētājs pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem par to, ka attiecībā uz pietikumā norādītajiem objektiem nav attiecināmi izņēmumi par samazināto nodokļa likmi. Atbildētājs lūdz Lēmumu atstāt negrozītu.

[5] Pieteicējas pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies, kaut pieteicējai likumā noteiktajā kārtībā ir paziņots par tiesas sēdi. NO pieteicējas nav saņemta informācija par neierašanās iemesliem, kā arī nav lūgts lietas izskatīšanu atlikt. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 214.pantu tiesa atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicējas pārstāvja klātbūtnes.

Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītiem motīviem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieka paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] No pieteikuma satura tiesa secina, ka lietā starp pusēm nav strīda par ar nodokli apliekamo objektu piederību pieteicējai, to aplikšanas ar nekustamā īpašuma nodokli pamatu un Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrēto Objektu lietošanas veidu – nedzīvojamās telpas. Lietā ir strīds par to, vai uz pieteikumā norādītajiem Objektiem ir attiecināmi likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" paredzētie izņēmumi, kuru ietvaros nekustamajam īpašumam ir piemērojama samazinātā nekustamā īpašuma nodokļa likme. Tādējādi tiesa secina, ka lietā ir izšķirams strīds tikai par to vai Objekts 1, Objekts 2 ir uzskatāmi par dzīvojamo telpu palīgtelpām, kas saistītas ar dzīvošanu un vai šo telpu izmantošana nav saistīta ar saimniecisko darbību, kā arī tas, vai Objekts 3 atbilst jēdzienam „palīgēka" un vai tā piederība juridiskai personai vai izmantošanas veids var būt pamats samazinātās nodokļa likmes piemērošanai.

[8] No lietas materiāliem redzams, ka Objekts 1 un Objekts 2 – */adrese 9/*, */adrese 10/*, */adrese 8/*, */adrese 7/*, */adrese 6/*, */adrese 5/*; */adrese 13/*, */adrese 14/*, */adrese 11/*, */adrese 12/*; */adrese 17/*, */adrese 18/*, */adrese 16/*, */adrese 15/*; */adrese 19/*, */adrese 20/*, */adrese 21/*, ar attiecīgajiem Lēmumā norādītajiem kadastra numuriem reģistrētas Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā kā nedzīvojamas telpas ar lietošanas veidu „Cita, iepriekš neklasificēta telpu grupa" un nosaukumu „Saimniecības telpa", bet telpas */adrese 2/*, */adrese 3/*, */adrese/*, */adrese 22/* ar attiecīgajiem kadastra numuriem reģistrētas kā nedzīvojamas telpas ar lietošanas veidu „Garāžas telpu grupa" un nosaukumu „Garāža". Minēto faktu pieteicēja neapstrīd un par to lietā strīda nav.

Tāpat starp pusēm nav strīda, ka minētie nekustamie īpašumi pieder pieteicējai – akciju sabiedrībai *„/Nosaukums/"*, kas redzams arī no Zemesgrāmatu

informatīvās sistēmas datu bāzes. Tātad nekustamā īpašuma nodokļa maksātājs attiecībā uz šiem nekustamajiem īpašumiem saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" ir pieteicēja.

Ar 2010.gada 15.septembra maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli 2010.gadam Nr.PIPN-10-290205-mp/10-3875-AL/05-07 par Objektu 1 un Objektu 2 daļā par nedzīvojamām telpām piemērota nekustamā īpašuma nodokļa likme 1,5 procenti *(lietas 39.-42.lapa).*

[9] Izvērtējot pieteikumu daļā par nekustamā īpašuma nodokļa likmes 1,5 procenti no īpašuma kadastrālās vērtības Objektam 1 un Objektam 2 piemērošanas pamatotību, tiesa konstatē sekojošo.

[9.1] Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 1.punkta noteikumiem nekustamā īpašuma nodokļa pamatlikme ēkām vai to daļām ir 1,5 procenti no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības, izņemot šā panta pirmās daļas 2.punktā un $1.^{2}$daļā minētajiem nekustamā īpašuma nodokļa objektiem.

Savukārt likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka nekustamā īpašuma nodokļa likme dzīvojamām mājām, neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav sadalītas dzīvokļu īpašumos, dzīvojamo māju daļām, telpu grupām nedzīvojamās ēkās, kuru funkcionālā izmantošana ir dzīvošana, kā arī telpu grupām, kuru funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu (garāžām, autostāvvietām, pagrabiem, noliktavām un saimniecības telpām), ja tās netiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai,

a) 0,1 procents no kadastrālās vērtības, kas nepārsniedz 40000 latus;

b) 0,2 procenti no kadastrālās vērtības daļas, kas pārsniedz 40000 latus bet nepārsniedz 75000 latus;

c) 0,3 procenti no kadastrālās vērtības daļas, kas pārsniedz 75000 latus.

Savukārt atbilstoši Ministru kabineta 2006.gada 20.jūnija noteikumu Nr.495 „Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" normu piemērošanas kārtība" (turpmāk - Noteikumi Nr.495) $23.^{1}4.$ un $23.^{1}6.$punktam, piemērojot likuma 3.panta pirmās daļas 2.punktu, dzīvokļu īpašumos nesadalītām mājām vai ēkām (to daļām), kurām ir veikta būves kadastrālā uzmērīšana, nekustamā īpašuma nodokļa likmi nosaka atsevišķi katrai telpu grupai un dzīvokļu īpašumos nesadalītām mājām vai ēkām (to daļām), kurās ir veikta būves kadastrālā uzmērīšana un kurās atrodas telpu grupas, kas tiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai, koplietošanas telpu grupai piemēro attiecīgās likmes proporcionāli koplietošanas telpu platībai, ko izmanto saimnieciskās darbības veikšanai, un koplietošanas telpu platībai, kas netiek izmantota saimnieciskās darbības veikšanai.

Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta ceturto daļu saimnieciskā darbība šī likuma izpratnē ir preču ražošana, darbu izpilde, tirdzniecība, pakalpojumu sniegšana un cita veida darbība par atlīdzību, izņemot maksas pakalpojumu sniegšanu atbilstoši valsts vai pašvaldību budžeta iestāžu funkcijām, zemes izmantošanu lauksaimniecības produktu ražošanai pašpatēriņam, kā arī dzīvokļa vai individuālās dzīvojamās mājas (mājas daļas) izīrēšanu dzīvošanai vai fiziskās personas īpašumā vai tiesiskajā valdījumā esošas telpu grupas, kuras funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu (garāža, autostāvvieta, pagrabs, noliktava un saimniecības telpa), iznomāšanu fiziskajai personai, kura to neizmanto saimnieciskajā darbībā.

Turklāt Komerclikuma 1.panta otrā un trešā daļa noteic, ka komercdarbība ir atklāta saimnieciskā darbība, kuru savā vārdā peļņas gūšanas nolūkā veic komersants. Komercdarbība ir viens no uzņēmējdarbības veidiem. Saimnieciskā darbība ir jebkura sistemātiska, patstāvīga darbība par atlīdzību.

Minētā likuma 2.pants noteic, ja komersants ir ierakstīts komercreģistrā, nav pieļaujama ieruna par to, ka saimnieciskā darbība, kas veikta, izmantojot komercreģistrā ierakstīto firmu, nav komercdarbība.

[9.2] No publiski pieejamās informācijas interneta vietnē */interneta vietne/* redzams, ka Pieteicējas realizētais apbūves projekts *„/Nosaukums/"*, kas atrodas */adrese 4/-/adrese 21/* piedāvā iegādāties nekustamos īpašumus – dzīvokļus. Ņemot vērā to, ka Pieteicējas komercdarbības virziens ir nekustamo īpašumu attīstīšana (apbūve un tālākā nekustamo īpašumu realizēšana), tiesa uzskata, ka nav pamata apšaubīt faktu, ka nedzīvojamās telpas (faktiski pagaidām neapdzīvotas telpas un ar tām saistītās palīgtelpas) pieder Pieteicējai un uz tām nav attiecināmi likumā paredzētie nodokļa atvieglojumi kā ar dzīvojamām telpām saistītām palīgtelpām. No Zemesgrāmatu nodalījumu informācijas par nekustamajiem īpašumiem */adrese 4/-/adrese 21/*, dzīvojamās mājas ir sadalītas atsevišķos dzīvokļu īpašumos un komersanta pārdotajiem atsevišķajiem dzīvokļiem Zemesgrāmatā ir atvērti patstāvīgi nodalījumi. Salīdzinot Zemesgrāmatas datus ar paziņojumos par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu par 2010.gadu, tiesa secina, ka pārdotajiem dzīvokļiem ir mainīts kadastra apzīmējums no nedzīvojamām telpām uz mājokli. No minētā tiesa secina, ka nedzīvojamās telpas, par kuru nodokļa likmi ir strīds nav attiecināmas uz tādām palīgēkām, kas atbilstoši likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 2.punkta noteikumiem ir atzīstamas par telpām, kuru funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu. Tāpēc uz šīm telpām nav attiecināmi izņēmuma gadījumi par samazināto nodokļa likmi, jo faktiski šīs nedzīvojamās telpas ir patstāvīgi nodokļu objekti, kas nav saistīti ar citu dzīvojamo telpu funkcionālo izmantošanu.

[9.3] Ņemot vērā to, ka Pieteicējas komercdarbības virziens ir nekustamo īpašumu attīstīšana (apbūve un tālākā nekustamo īpašumu realizēšana), tiesa uzskata, ka nav apstrīdams fakts, ka nedzīvojamās telpas tiek izmantotas saimnieciskajai darbībai un tiesa piekrīt Atbildētāja viedoklim, ka saimnieciskā darbība likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" ir skatāma plašākā nozīmē, t.i., neaprobežojoties tikai ar novērtējumu, vai attiecīgajās telpās tiek veikta aktīva saimnieciskā darbība (piem., telpu izmatošana biroja, noliktavas vai ražošanas vajadzībām), bet vērtējot to vai šīs telpas tiek izmantotas kā saimnieciskās darbības pamats (konkrētajā gadījumā saimnieciskās darbības un peļņas gūšanas priekšmets).

Minētais tieši izriet arī no likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta ceturtās daļas, kas noteica, ka šā likuma izpratnē saimnieciskā darbība ir preču ražošana, darbu izpilde, tirdzniecība, pakalpojumu sniegšana un cita veida darbība par atlīdzību, izņemot maksas pakalpojumu sniegšanu atbilstoši valsts vai pašvaldību budžeta iestāžu funkcijām, zemes izmantošanu lauksaimniecības produktu ražošanai pašpatēriņam, kā arī dzīvokļa vai individuālās dzīvojamās mājas (mājas daļas) izīrēšanu dzīvošanai vai fiziskās personas īpašumā vai tiesiskajā valdījumā esošas telpu grupas, kuras funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu (garāža, autostāvvieta, pagrabs, noliktava un saimniecības telpa), iznomāšanu fiziskajai personai, kura to neizmanto saimnieciskajā darbībā.

No minētās tiesību normas secināms, ka fiziskajai personai iznomājot sev piederošu (tiesiskā valdījumā esošu) telpu grupu, kuras izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu, citai fiziskai personai, kura to neizmanto saimnieciskai darbībai, šādas darbības nav uzskatāmas par saimniecisko darbību.

Konkrētajā gadījumā nekustamā īpašuma objekti ir pieteicējas īpašumā un pieteicēja ir juridiska persona, tādējādi strīdus objektu iznomāšana, ko veic pieteicēja, ir atzīstama par saimniecisko darbību likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" izpratnē.

[10] Izvērtējot pieteikumu daļā par nekustamā īpašuma nodokļa likmes noteikšanu par nedzīvojamām telpām – garāžām (Objekts 2 un Objekts 3), tiesa secina, ka likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta otrās daļas 9.punkts noteic, ka ar nekustamā īpašuma nodokli neapliek vienģimenes un divģimeņu dzīvojamo māju un daudzdzīvokļu māju palīgēkas un garāžu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību garāžas un garāžu īpašnieku biedrību garāžas, to skaitā garāžas, kuras garāžu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība un garāžu īpašnieku biedrība ir atsavinājusi par labu fiziskajai personai un kuras ir reģistrētas zemesgrāmatā kā atsevišķs nekustamais īpašums, ja tās netiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai.

Savukārt Ministru kabineta 2006.gada 20.jūnija noteikumu Nr.495 „Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" normu piemērošanas kārtība" 13.punkts noteic, ka likuma 1.panta otrās daļas 9.punkta izpratnē par vienģimenes un divģimeņu dzīvojamo māju un daudzdzīvokļu māju palīgēkām uzskatāmas garāžas, šķūnīši, pagrabi un citas dzīvojamo māju palīgēkas.

No minētajām tiesību normām secināms, ka palīgēku aplikšana ar nodokli atkarīga no dzīvojamo telpu izmantošana veida un to nodokļa likmei ir jābūt saistītai ar dzīvojamo telpu izmantošanas mērķim atbilstošas likmes noteikšanu. No lietas izriet, ka nekustamā īpašuma nodokļa aplikšana pamatobjekts ir nedzīvojamās telpas, tāpēc garāžu telpas nav tiesīgas pretendēt uz nekustamā īpašuma nodokļa samazinātās likmes piemērošanu, kā to uzskata pieteicēja.

[11] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 153.panta trešo daļu fakts, kurš nodibināts ar spēkā stājušos spriedumu tā motīvu daļā, nav no jauna jāpierāda, izskatot administratīvo lietu, kurā piedalās tie paši procesa dalībnieki.

Pārbaudot Tiesu informācijas sistēmā reģistrēto informāciju, tiesa konstatēja, ka ir stājies spēkā Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 23.augusta spriedums lietā Nr.A420554011, kuras faktiskie un tiesiskie apstākļi ir identiski izskatāmās lietas apstākļiem, kā arī, tajā ir tie paši procesa dalībnieki.

Minētajā spriedumā konstatēts, ka attiecībā uz Objektu 3 */adrese 4/* interneta vietnē */interneta vietne/* publicēta informācija, kur Pieteicēja piedāvā iedzīvotājiem slēgt nomas līgumus garāžu ēkas izmantošanai, t.i., automašīnu novietošanas pakalpojumi ir pieejami jebkurai personai, un šo telpu izmantošana nav nekādā veidā saistīta ar dzīvojamo telpu izmantošanu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Pieteicēja veic saimniecisko darbību, sniedzot pakalpojumus par samaksu un tiešā veidā izmanto šīs telpas savas saimnieciskās darbības nodrošināšanai, tāpēc, tiesa uzskata par pierādītu faktu, ka šīs telpas tiek izmatotas saimnieciskajā darbībā un uz tām nav attiecināmi likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 2.punktā paredzētie izņēmumi.

[12] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka Atbildētājs pamatoti un atbilstoši aktuālajiem kadastra datiem ir aprēķinājis Pieteicējai nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu par 2010.gadu, pareizi interpretējot likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" normas un piemērojot nodokļa pamatlikmi 1,5% apmērā, līdz ar to Lēmumu nav pamata atcelt, bet Pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt akciju sabiedrības *„/Nosaukums/”* pieteikumu par Rīgas domes 2011.gada 18.februāra lēmuma Nr.1-43/RD-11-533-nd atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Pāvele